

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/30651 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 11 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 september 2008, verzonden op 18 september 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

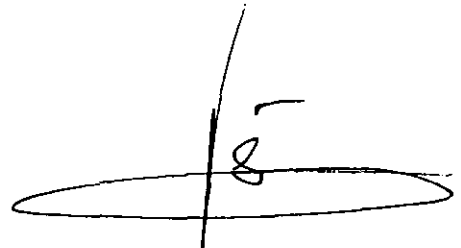
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

347-495.

Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line below it.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

• Haaglanden

Postadres Postbus 294
2501 CG 's-Gravenhage

Regie Haaglanden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door RCL Hartevelt
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1128
V-nummer / Zaak / Zaak - 20/08/2008
Datum 22/08/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Rene Cornelis Leonardus Hartevelt, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit(en) : Marokkaanse
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:	
Doelgroep:	
Uitd. ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	27 AUG. 2008
Registratie in naam map:	
INDIS:	datum: unit:
Invoer naam indv:	
controle:	datum: unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

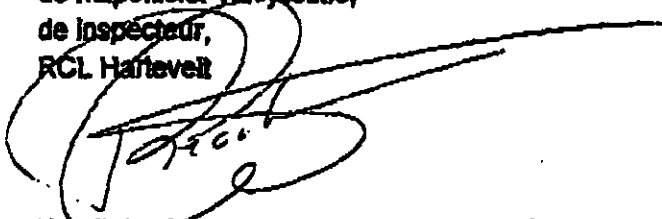
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbeveluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliasen
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag

Datum : 22/08/2008
Tijd : 20:20 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
RCL Hartaveit

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgeraakt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 08/30651, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. A. Boumanjal, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. E. de Jong, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 25 augustus 2008 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 22 augustus 2008 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 4 september 2008 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen A. El Manouzi, tolk in het Arabisch.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. Eiser stelt dat het tijdstip van aanhouding niet klopt en voert daartoe aan dat hij om 14.31 uur vanuit strafrechtelijke detentie is ontslagen en dat hij eerst om 16.02 uur in vreemdelingenbewaring is gesteld. Eiser is van mening dat hij in de tussenliggende periode zonder recht of titel heeft vastgezet. Tevens voert eiser aan dat hij reeds eerder in vreemdelingenbewaring heeft gezeten, welke bewaring nog geen drie maanden geleden is opgeheven op grond van een belangenafweging. Gelet hierop vraagt eiser zich af wat er met de aanvraag om een laissez-passer is gebeurd die tijdens die periode van bewaring is ingediend. Eiser merkt voorts op dat de laissez-passeraanvraag niet op de juiste naam is aangevraagd. Eiser stelt zich bovendien op het standpunt dat hij op grond van artikel 50 lid 3

procedurenummer: AWB 08/30651

2

Vw 2000 staandegehouden had moeten worden in plaats van artikel 50 lid 2 Vw 2000, nu zijn identiteit bekend is bij verweerder.

2.3. Verweerder wijst erop dat eiser ongewenst is verklaard in verband met het plegen van meerdere misdrijven. Een eventuele belangenafweging dient alleen af te worden gedaan om die reden in zijn voordeel niet uit te vallen. Tevens merkt verweerder op dat er op 3 september 2008 een vertrekgesprek heeft plaatsgevonden, waarbij eiser in de gelegenheid is gesteld om een laissez-passer aanvraag in te vullen, hergeen door hem is geweigerd. De aanvraag is daarop vervolgens door de regievoerder ingevuld. Op de aanvraag om een laissez-passer is dezelfde naam vermeld als door eiser opgegeven in 2005. Verweerder kan niet zeggen hoe het is afgelopen met de eerdere aanvraag.

2.4. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

De rechtbank stelt vast dat eiser op 22 augustus 2008 om 14.31 uur vanuit strafrechtelijke detentie is overgedragen aan de vreemdelingenpolitie en vervolgens is overgebracht naar een plaats van gehoor, zijnde het immigratiekantoor op het Stadhoudersplatsoen te 's-Gravenhage. Hier is eiser om 16.02 uur aangekomen. Om 18.30 uur is eiser opgehouden voor verhoor. Vervolgens is eiser na verhoor om 20.20 uur in bewaring gesteld. De rechtbank is niet gebleken dat daarbij wettelijk voorgeschreven termijnen zijn overschreden.

Voor zover eiser heeft willen betogen dat er nieuwe feiten en/of omstandigheden nodig zijn om de bewaring te rechtvaardigen, merkt de rechtbank op dat de vorige bewaring is opgeheven na een afweging van belangen, zodat er geen nieuwe feiten en/of omstandigheden nodig zijn om de bewaring te rechtvaardigen.

Ten aanzien van de stelling van eiser, dat de laissez-passer aanvraag niet op de juiste naam is aangevraagd, overweegt de rechtbank dat daarin - wat daar overigens van zij - geen reden kan worden gevonden om de bewaring onrechtmatig te achten. Daarbij heeft de rechtbank in overweging genomen dat eiser heeft geweigerd de aanvraag om een laissez-passer in te vullen en zichzelf aldus de mogelijkheid heeft ontnomen om eventuele fouten in die aanvraag te corrigeren. Voorts dient het belang van verweerder bij voortdurende van de bewaring, gelet op de ernstige-criminele antecedenten van eiser, te prevaleren boven het belang van eiser bij zijn invrijheidstelling.

Het is de rechtbank niet duidelijk waarop eiser zijn stelling heeft gebaseerd dat eiser op grond van artikel 50, lid 2 Vw 2000 is opgehouden voor verhoor. Uit de bij de gedingstukken gevoegde mededeling van de korpschef van regionaal politiekorps Haaglanden van 20 augustus 2008 blijkt immers dat het ging om de toepassing van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000.

Ook de stelling van eiser dat verweerder geen inzicht kan geven in de stand van zaken met betrekking tot een eerdere aanvraag om een laissez-passer kan - gelet op het hiervoor aangehaalde, zwaarwegende belang van verweerder - niet leiden tot het door hem gewenste resultaat.

2.5. Ook overigens is niet gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

procedurenummer: AWB 08/30651

Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.6. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.7. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 08/30651

3. Bestissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. P. Putters, rechter, en door deze en H. Philips, griffier, ondertekend.

De griffier,

H. Philips

De rechter,

Putters

Uitgesproken in het openbaar op: 11 september 2008

Afschrift verzonden op: 18 SEP. 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16111, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 SEP 2008	
ZAAKNR.	200807198
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. drs. A. Boumanjal
 mr. A.C. Vingerling
 (strafrechtsspecialist)

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 Van de Raad van State
 Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

TEVENS PER FAX: 070-3651380

Utrecht, 25 september 2008

Inzake: /Staat
 Dossier: 2008.0364 AB/NT

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende in het detentiecentrum te Zeist, ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Croeselaan 244 (3521 CL), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. A. Boumanjal, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht d.d. 18 september 2008. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: vreemdelingenbewaring;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appelland, geboren op _____ vreemdeling van Iraakse nationaliteit;

dat appelland zich met de bestreden uitspraak niet kan verenigen en daartoe de navolgende grief formuleert:

Croeselaan 244 3521 CL Utrecht Postbus 1286 3500 BG Utrecht

T. 030-294 38 86 F. 030-299 26 96 E. info@benvadvocaten.nl

(Op alle werkzaamheden zijn onze Algemene Voorwaarden van toepassing, die te raadplegen zijn op www.benvadvocaten.nl.)

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder punt 2.4 van het a quo het volgende:

“Voor zover eiser heeft willen betogen dat er nieuwe feiten en/of omstandigheden nodig zijn om de bewaring te rechtvaardigen, merkt de rechtbank op dat de vorige bewaring is opgeheven na een afweging van belangen, zodat er geen nieuwe feiten en/of omstandigheden nodig zijn om de bewaring te rechtvaardigen.”

ter toelichting:

1. Niet in geschil is dat de vorige bewaring bij wijze van uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch d.d. 20 mei 2008, na een periode van ruim 12 maanden is opgeheven en de rechtbank in principe de belangenafweging aan haar beslissing ten grondslag heeft gelegd. Echter ter zitting van het laatste beroep is zijdens de vreemdeling gesteld dat hij feitelijk niet uitzetbaar is, nu hij meermaals zonder resultaat - in 2003, 2004, 2005 en 2007 - in vreemdelingenbewaring heeft gezeten, waarbij zij aangetekend dat de laatste bewaring ruim 12 maanden heeft geduurd, in welke periode het verweerder niet is gelukt appellant uit te zetten. Ook is in deze van belang dat bij de eerdere inbewaringstelling de rechtbank in haar uitspraak noch verweerder heeft gepreciseerd welke belangen van appellant bij de gemaakte afweging zijn betrokken. Tot slot is van belang dat in 2003 de bewaring is opgeheven wegens geen zicht op uitzetting.

Gezien voornoemde feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang, had de rechtbank (nevenzittingsplaats Dordrecht) moeten onderzoeken of bij de belangenafweging welke heeft geleid tot opheffing van de inbewaringstelling in 2007, het ontbreken van reëel zicht op uitzetting al dan niet een rol heeft gespeeld.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

In dit verband zij verwezen naar bestendige jurisprudentie van uw Afdeling, waaronder meest recent d.d. 10 september 2008 (LN: BF1390), als ook d.d. 16 juli 2008 (LN: BD8560).

Aan het voormelde doet niet af het feit dat de rechtbank en derhalve niet de Staatssecretaris met behulp van een model M120, de belangenafweging heeft gemaakt. Na een dergelijke lange periode van bewaring – in casu ruim 12 maanden – dient aangenomen te worden dat een reëel zicht op uitzetting binnen – in ieder geval – een redelijke termijn niet aanwezig is, althans en in ieder geval dient in dat geval gesproken te worden van een **verkapte opheffing** wegens ontbreken van zicht op uitzetting. Ook is hierbij van belang dat de rechtbank destijds niet deugdelijk heeft onderbouwd waarom naar haar oordeel wel sprake was van (zoals de rechtbank het verwoord) voldoende zicht op uitzetting, terwijl de rechtbank anderzijds wel overweegt dat een concrete datum waarop de uitzetting zal worden geëffectueerd, ontbreekt. Hierbij speelt uiteraard een rol dat voor wat betreft een uitspraak in een vervolgberoep een appelverbod geldt.

2. Afgezien van het voormelde is het subsidiaire standpunt dat de rechtbank heeft miskend dat er geen zicht op uitzetting is. Hoewel zijdens de vreemdeling is aangevoerd dat van reëel zicht op uitzetting niet gesproken kan worden, nu hij nimmer eerder is uitgezet ondanks de vele inbewaringstellingen (waaronder die van ruim 12 maanden in 2007) en hij deswege feitelijk niet uitzetbaar is, heeft de rechtbank zich te dezer aanzien ten enenmale niet uitgelaten en kennelijk (onuitgesproken) uitgegaan is van het bestaan van zicht op uitzetting.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

3. Tot slot meent appellant dat bij een dergelijke lange periode van bewaring – ongeacht het gebrek dat reden is geweest voor de opheffing – een nova vereist is. In dit verband wordt steun gevonden in de uitspraak d.d. 4 oktober 2007 van de rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, waarin de rechtbank als volgt overweegt:

Uit de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 juni 2006 (JV 2006/285) blijkt dat, indien een eerdere bewaring is opgeheven vanwege een daaraan klevend materieel gebrek, slechts opnieuw in bewaring kan worden gesteld indien sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Daaruit kan niet zonder meer worden afgeleid dat, indien van een zodanig gebrek geen sprake is, ook geen sprake behoeft te zijn van nieuwe feiten en omstandigheden.

In het licht van de meer recentere uitspraak d.d. 6 augustus 2008 van uw Afdeling kunnen weliswaar kanttekeningen worden geplaatst bij de interpretatie van uw uitspraak d.d. 7 juni 2006 die de rechtbank erop nahoudt, doch zulks laat onverlet dat indien geen nova vereist zouden zijn, er na opheffing van de bewaring wegens een belangenafweging, gevolgd door feitelijke invrijheidsstelling, zonder meer hernieuwde inbewaringstelling mogelijk zou zijn. Zulks staat in schril contrast met (zowel de grammaticale als de teleologische interpretatie van) de Vc A6/53.5. Immers hieruit blijkt slechts dat indien eerdere bewaring is opgeheven wegens een daaraan klevend materieel gebrek (onrechtmatigheid, zoals geen zicht op uitzetting), een vreemdeling slechts opnieuw in bewaring kan worden gesteld als er sprake is van nova. Het ontbreken van een zodanig gebrek leidt omgekeerd niet tot het oordeel dat er dan geen sprake hoeft te zijn van nova.

Overigens dringt zich de vraag op – indien zonder meer een hernieuwde inbewaringstelling mogelijk is – wat voor waarde nog gehecht kan worden aan internationale regelgeving (de toepasselijke EU-Richtlijn en artikel 5 EVRM), welke voorschrijft dat een bewaring niet oneindig kan plaatsvinden. Naar derzijdse bescheiden mening dient bij deze termijn alle recentere inbewaringstellingen te worden meegewogen.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

Indien niet het geval, dan zou dit betekenen dat de vreemdeling, die na 12 maanden vreemdelingenbewaring in vrijheid wordt gesteld, direct bij het passeren van de poort van het detentiecentrum andermaal kan worden opgepakt en in bewaring worden gesteld.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en voor zover mogelijk zelf in de zaak te voorzien door het oorspronkelijk beroep alsnog gegrond te verklaren met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appelland zulks met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appelland in verband met de behandeling van de onderhavige procedure in beide instanties redelijkerwijs heeft moeten maken onder toekenning van een passende schadevergoeding voor ten onrechte ondergane vrijheidsbeneming aan appelland.

advocaat-gemachtigde